Բ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 365 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 20 ՄԱՐՏ 1885 — (Ն. Տ.) 1 ԱՊՐԻԼ 1885 — 16 ՁԻՄԱԶԻԻԻԼ ԱԽՐ 1302

40 ՓԱՐԱ

ՊԱՅՄԱՆՆ

Յաձախութեան տոյժը մէկ անգամի համար 3 գուրուշ՝ երկու անգամի համար 2 գուրուշ եւ աւելի անդամներու համար գին զիջում կընկալուի։

Զրագրուի վերաբերեալ նամակ կամ դրամ պէտք է ուղղել

ՀԱՅ ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԱՐՒԵՍՏԻ Բ ՕԳԱԳԻՐ

ԹՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ. Գալաթիա, Նարտասունկան խան, իսկ գործառնէին հետեւեալ հասցէին՝

{كلوار} دنيز خانه كيان كونادوتورو ده عطلى ده عليدرى

غزته اداره سى

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY, Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Ի Գիւղս Համար Տարեկան գինկիսեայ ստծ.թ.....200
» » Վ կէսամեայ » » 100
» » Իւամսեայ » » 50
Գաւառաց համար և տերզական թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց համար և տերզական թղթատարով վեցամեայ » » 120
Օտար երկիրներ Տարեկան Ցարկք 56
» » Վ կէսամեայ » 28
Գործ գրկուած լրագրաց համար ծախք ներքնատետեան վրայ է։
Խմբագրութեան գրկուածները Ա.Էջ ամսոյ կամ գրութիւն ետ չդարձը։

Մանուկմունք կընդունուին ԻՒԴԵՐՆ ԷՃԷՆՍԻ գործակալութեան ձեռամբ, Բարաքէօյ, Տէյիրմէն խան։

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 19 ՄԱՐՏ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ Տ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔ

ՀԱՅՈՑ ՓՈՒՐՔԻՈՅ

ԹՐԱՏԷՆ

Ինչպէս երէկ ժամ 8ին Ափոհւէի ճաւէրլուած մը վուլթաց աւետել Կ. Պոլսոյ հասարակութեան, կայսերական Իրատէն, որ կը վաւերացնէ Հայոց նորընտիր Պատրիարք Վեհափառեան Ա. Մեծութիւն Տ. Յարութիւն Ս. Արբ. պետի Սպասպետին ընտրութիւնն, երէկ կայսերական Պալատէն հաղորդուեցաւ Բ. Դուռն, և նոյն երեկոյ Դաւական Նախարարի Փոխանորդ Վսեմ. Բեամիլ փաշա յատուկ պաշտօնագրով ծանոյց իրողութիւնը Պատրիարքական Տեղապահ Հօր։

Այսպէս իրականութիւն դառն Ազգին օրհնաւոր ակնկալութիւններն ու բաղձանքներն։ Ինչպէս հինգ դարերէ հետէ, այս անգամ ևս, Օգոստափառ Ինքնակալին ուշ Թուրքիոյ Հայք Հպատակ լինելու պատիւն ունին, բախտաւորեցաւ վաւերացնել ազգային ընտրութիւն մը, Պատրիարքական պաշտման անուանելով՝ ի դիմաց Թուրքիոյ Հայոց Ազգային Երեսփոխանական Ժողովոյն սուսուր մեծամասնութեամբն ընտրուած արժանաւոր եկեղեցականը։

Այս լուր տարակոյս չունինք թէ ցնծութեամբ պիտի ընդ. Ն. Կ. Վեհափառութեան հաստատիմ հայ հպատակաց սիրտերն, որ.ք Ս. Զաուկի տօներէն անմիջապէս առաջ կայսերական Իրատէին եղելը պիտի նկատեն նոր փորձ մը Ն. Կ. Վեհափառութեան առ իւր հայ հպատակս բարեդութ ղգացմանց և համակիր տրամադրութեանց։

Եթէ Կայսրութեան տչխարհակալական ծանր խնդրոց և իւր միլիոնաւոր հպատակաց բարեկեցութեան ու բարգաւաճման վերաբերեալ մեծամեծ գործոց քննութեամբ ծանրաբեռնեալ, Ն. Կ. Վեհափառութիւն ժամանակ չունեցաւ աւելի չուտով քննելու և վաւերացնելու իւր հայ հպատակաց կատարած ընտրութեան արդիւնքն, այսու ամենայնիւ դիտելի է թէ Ազգ. Պատրիարքարանի ժողովոց կողմէ մատուցուած աղերսագրին ի պատասխան, Ն. Կ. Վեհափառութիւն բարեհաճեցաւ վուլթացնել Իւր հպատակ հայ ժողովրդեան ակնկալութեանց պատրաստ։

Հայ ժողովուրդն, որ միշտ աղօթող եղած է Օսմանեան փառաւոր Գահուն վրայ բազմող Օգոստափառ Ինքնակալներու երկարակեցութեան ու բարօրութեան համար, առաքելեալ Ս. Զատկի տօներուն առթիւ առաւել ևս ջերմեռանդութեամբ պիտի աղօթէ, որպէս զի Ամենակարողն Աստուած երկար կեանք և երջանիկ օրեր պարգեւէ մեր չնորհազարդ Վեհապետին Սուլթան Ապտ-իւլ-Համիտ Բ. Կայսեր և հաճի իւրաքանչիւր վախճան ածել Նորա իմաստուն և հայրենասէր Նախարարութեան երկրաչէն խորհուրդներն, ի փառս և ի բարգաւաճումն Օսմ. Հայրենեաց և բոլոր այն Ժողովրդոց որք Ն. Կ. Վեհափառութեան հաւատարիմ հպատակները լինելու բախտն ունին։

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱԻՈՒՐՔ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵՍՆ ԵՒ ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԵՍՆ

Ապաչխարութեան օրերու մէջ ենք։ Ոչ մէկ Հայ, որ ունի փոքր ի շատէ քրիստոնէական և մարդասիրական զգացումի, անտարբեր կրնայ անցուցանել այս հանդիսաւոր և սուրբ օրեր։ Կենաց ընթացքին մէջ զանազան պարագայներ, ինչպէս ծնունդ, մահ, ամուսնութիւն, յանկարծական դժբախտութիւնն և անակնկալ ցնծութիւնն հաւասարապէս, ամենէն անտարբերներն իսկ կը պարտաւորեն մտովի ամփոփուելու, անցեալ կենաց վրայ ակնարկ մը նետելու, և լաւագոյն կեանքի մը համար առաջադրութիւններ կազմելու։ Իսկ կրօնային մեծ ոճները սովորաբար կը նկատուին միայն ժողովրդային ղաւթութեան ու խրախճանութեան օրեր։ Ցիրաւի, քիչ թէ շատ ղաւթանալու և զուարճանալու մեծ պէտք ունինք ամենքս ալ, աղքատն ու թշուառն ոչինչ նուաղ քան մեծափարթամ հասուտան։ առաջինն՝ որովհետեւ, սովորական աւուրց մէջ, կտոր մը հացի համար չատ տառապած է արդէն։ և վերջինն՝ որովհետեւ իւր ամենօրեայ բարեկեցութիւն սովորական բան մը դարձած է իրեն համար։ Բայց անշուշտ կը սխալինք յոյժ եթէ միայն զուարճութեան համար հաստատուած կարծենք կրօնային մեծ ոճները։ Նոյա բուն նպատակը կրօնային և բարեպաշտական է։ Ընկերային նշանակութիւն մ'ալ ունին անոնք, և եթէ անձնական և ընտանեկան հանգըստեան ու զուարթութեան առիթ մը կ'ընծայեն, նոյն համեմատութեամբ կը մղեն զմեզ հոգ տանելու որ մեր չուրջը գտնուողներն ևս կարենանք տեւանել հանդստեան ու զուարթութեան մէջ։

Բոլոր Քրիստոնէութեան համար, առանց իւ բաց առնելու Ռոմէականութեան մեծադոյն մասն ևս, Աւագ Շաբաթն, որ Քրիստոնէութեան ամենամեծ և ամենէն խորհրդաւոր տօնն անմիջապէս առաջ կուգայ, ընդհանուր ապաչխարութեան ժամանակ մ'է։ Բայց տօներու մասին ժողովրդեան մէջ ընդունուած հարեւանցի տեսութիւնը կը դիտուին նաեւ ապաչխարութեան աւուրց մասին։ Կը կարծուի թէ ըստ բաւականին ապաշխարած կը լինինք Աւագ Շաբթուն մէջ խոստովանելով, աղօթելով, ծոմ պահելով, հաղորդ առնուով, և եկեղեցեաց և ուխտատեղեաց մէջ մամ վառելով։ Ցիրաւի, ամեն բարեպաշտ Քրիստոնէի սիրելի զբաղումն ներն են ասոնք, ամեն ժամանակ և մանաւանդ այսպիսի օրեր։ Բայց մեր բարեպաշտական պարտաւորութեանց այս մասն էապէս ինքնաիրական է, և իրրեւ այն՝ թերի պէտք է համարուի զի Քրիստոնէութեան ո'չ Հիմնադրին ինքնասէր եղած է, ո'չ ալ իւր վարդապետութիւնը երբեք ինքնասիրութեան դրոշմ կրած են։ Այս յիշուած ներմեռանդական գործերն ինքնին չեն ամբողջացներ ապաչխարութեան գործը։ Թէ Քրիստոնեայ մը հաւատքով կը փրկուի Թէ գործով, այս նկատմամբ չատ վիճաբանութիւնք տեղի ունեցած են Քրիստոնէից մէջ։ Բայց ամեն անկեղծ Քրիստոնէի համար, որ հոգւոյ փրկութիւնը չի փրնտռեր սատուածաբանական վիճաբանութեանց մէջ, հաւատք և գործք հաւասարապէս կարեւոր են։ Աղօթել, խոստովանիլ, ծոմ պահել, ատնք կարեւոր են ցուցնելու համար Թէ հաւատք ունինք։ Բայց եթէ ապաչխարութիւնն ատոնց մէջ միայն սահմանափակուած կարծենք, կը մոռնանք Թէ առանց գործոց հաւատք մեռեալ է։ Գործալը են նաև որ Քրիստոնէութիւնը կ'ելնէ իւր լուկ ինքնասիրական մասէ, և կը մանէ իւր բուն կերպարանի մէջ։

Ապաչխարութեան լաւագոյն մասն է թերեւս Բարեգործութիւնը, քանի որ օգտակարագոյն ման է այս Քրիստոսի կրօնն իրաւամբ կը պարծի ո'չ միայն անհատին ազնուացմամբ և սրբացմամբ, այլ նաև ընկերութեան բարօքմամբ և բարձրացմամբ, չնորհիւ իւր մարդասիրական և ընկերաբարական լայնատարը սկզբանց, որք կը բովանդակեն ցարդ կատարուած և տակաւին կատարելի ընկերային ամեն բարեքմանց հիմերն ու սերմերը։ Քրիստոս իրաւամբ կը պարտաւէր այն հրեայ կրօնուսուցիչներ և օրէնսգէտներ, որք կրօնից լոկ արարողական և ծիսական մասերն իւ ցոյցս մարդկան իւ գործ դնելով, կը կարծէին արժանաւոր և սուրբ կեանք մը վարել։ Քրիստոս ինք յայտնապէս գոհ չէր այսչափով։ Նա կը պատուիրէր ամեն առթիւ՝ կրօնային հաւատքը ցոյց տալ մեր գործերով, մեր վարած կեանքով։ Բայորովին սխալ հակացած կը լինինք Քրիստոսի վերաբեր կրօնն, եթէ նկատենք զայն անբմբռնելի հաւատքոյ մը միտքական հաւատալեաց միայն։ Քրիստոս աւելի գործնական էր իւր վարդապետութեանց մէջ։ Ամեն ծառ իւր պտուղէ և ամեն Քրիստոնեայ իւր գործերէ կը ճանչուի, ըստ Քրիստոսի։ Կրնանք երեւակայել կարգ մը Քրիստոնեաներ, որք արդարեւ պահք և ծոմ կը բռնեն, կը խոստովանուին և հաղորդ կ'առնուն մեծ տօներուն։ Բայց բնաւ փոյթ չեն ըներ քրիստոնէավայել կեանք մը վարելու։ և Քրիստոնէի հիմնական պարտաւորութեանց մին չեն նկատեր բնաւ օգնել իրենց կարողութեան չափով՝ իրենց շուրջը գտնուող թշուառութեանց սեռմման։ Ապահով պէտք է լինինք թէ այդպիսեաց բարեպաշտութիւնն հաճոյ չպիտի թուէր Քրիստոսի Քրիստոնէութեան հիմնադիրն, իւր հաստատած կրօնի վերացական մասին չափ և թերեւս աւելի հոգ տանելով գրական և օգտակար մասին համար, ամեն առթիւ մեծադոյն մատադրութեան առարկայ կ'ընէր թշուառութեան սեռմումն իւր ղանազան ձեւոց ներքեւ։ Մարդասիրութիւն և Բարեգործութիւն իւր ամեն պատուէրներու անբաժանելի մասը կը կազմէին։ Ուստի, Քրիստոնէի մը համար կարելի չէ ապաչխարութեան այս հանդիսաւոր օրերն անցուցնել Աստուածահաճոյ կերպիւ, առանց կատարելու մարդասիրութեան և բարեգործութեան նուիրական պարտաւորութիւններէն իւր բաժնին ինկած մասը։

Բարեգործութիւնը ժամանակի և տեղւոյ խնդիր մը չէ։ Ոմանք դիւրին փաստ մ'ունին արդարացնելու այս նկատմամբ իրենց զանցառութիւնները, առարկելով թէ ժամանակները նպաստաւոր չեն, և թէ հայ ժողովրդեան պէս փոքր և աղքատ ազգի մը մէջ կարելի չէ մարդասիրական այնպիսի մեծ գործեր ակնկալել, որովք կը պարծին ուրիշ քրիստոնեայ հարուստ և բարեկեցիկ ազգաց անհատներ, Բայց եթէ ժամանակները տագնապալից են, — և զայս ո'ւ ոք կ'ուրանայ, — պարտինք յիշել թէ անընդհատ որբերն ու հիւանդները, անկարներն և այլ ամեն թշուառութիւններ բնականաբար ուրիշ ամեն ժամանակէ աւելի ստիպողական պէտք մ'ունին նպաստի. Տագնապալից ժամանակներու մէջ փոքրը նպաստները նո'յնչափ գնահատելի են, դի նո'յնչափ տեղ կը բռնեն բարեգործութեան ընդհանուր նեարին մէջ, որչափ մեծագնակ նպաստները նիւթական բարգաւաճման ժամանակներու մէջ։ Գալով մեծ ազգաց օրինակին, անժխտելի է թէ անոնց մէջ ալ թշուառութիւնք աւելի մեծ են։ Բայց հայ ազգայիներ, որովհետեւ կարող չեն մէկ մէկ մեծանուն բարերարներ հանդիսանալ, չեն ազատիր՝ իրենց կարողութեան չափով և իրենց դիտողութեան չրջանակին մէջ բարիք գործելու պարտաւորութենէն։

Բայց եթէ վայրկեան մը համար ընդունինք թէ բարեգործութիւնը կրնայ ժամանակի և տեղւոյ խնդիր մը նկատուիլ, այս տեսութենէ հանուելիք հետեւութիւնն արդի ժամանակիս մէջ և հայ ժողովրդեան մէջ առաւելագոյն բարեգործութեան պէտքը փաստաբանելու միայն կրնայ ծառայել։ Ա.ին համոզութեամբ որ Թուրքիոյ հայութեան անձնուիրութեամբ կը նեղուի առաջնորդելու այս բարեգործական պարտաւորութեանց կատարումն, և Ս. Փրկչի Հիւանդանոցն այս օրերս մեզ հաղորդեց իւր կառավարած կարեւոր հաստատութեան 1883–1884 տարւոյ Հաշուետուցները։ Հոգաբարձութիւնն, անցեալ տարի ընդարձակ Տեղեկագիր մը հրատարակած լինելով, այս տարի բաւական համարած է «Հիւանդանոցի Մատակարարութեան» և «Հիւանդանոցի Մոմատան» Հաշուեկշիռները միայն հրատարակել։ Բայց իրենց մաթեմատիկական լակոնաձեւութեան մէջ իսկ, այս երկու թերթերը բաւական բաներ կ'իմացնեն։ Կը տեսնենք անոնց մէջ, թէ 1882 դեկտ. 31ին Հիւանդանոցի Մատակարարութեան Վիճակը սա՛ էր։ Զանազաններէ Պահանջք 229,345 գրուշ։ Ընդհանուր գոյք ևրն. 341,676 գրուշ։ Պատրաստ դրամ 780 գրուշ։ Գումար 572,001։ Ասոր դէմ մաց, Զանազան Պարտք 91,539 գրուշ, որով Ազգային Հիւանդանոցի Դրամագլուխն էր 480,443 գրուշ։ Իսկ 1883 դեկտ. 31ին Վիճակը սա է։ Զանազան Պարտք 58 896 գրուշ։ Պահանջք և Դոյք 614, 580 գրուշ։ Տարբերութիւն (Դրամագլուխ) 535,683 գրուշ։ Առաւելութիւն 1882–83 տարւոյ վրայ, 75,240 գրուշ։ այսինքն՝ Հոգաբարձութիւնն՝ Հիւանդանոցին ամեն ընդհանրական պէտքերն հոգալէ, ամսականները վճարելէն, և Կալուածոց Նորոգութեան համար 6,539 գրուշ և Հիւանդանոցի Նորոգութեան համար 13 422 գրուշ ծախք ընելէն յետոյ, յաղորդած էր՝ ազգային ազակցութեան չնորհիւ՝ 750 ոսկւոյ չափ աւելցընել Հիւանդանոցին չարժուն և անշարժ Դրամագլուխը։ Հիւանդանոցի պատսպարելոց թիւն այժմ (670) բարձրագոյն թիւն է որ կարենայ պատսպարուիլ և խնամուիլ Հիւանդանոցի արդի չէնքին և արդի պայմաններուն մէջ։—Հիւանդանոցին հասոյթից ցուցակին մէջ նշանակութեան արժանի կը գտնենք սա թուականները։ 1883 տարւոյն մէջ, կամաներէ Հիւանդանոցին հասոյթն եղած է 39,125 գրուշ Մոմատան չոշ՝ 14,778։ Պնակը եկեղեցեաց մէջ չրջագայած 18,169. 23ոդ տարեդարձ Ազգ. Սահմանադրութեան, ղուռս հասոյթ, 11,768։ Նպաստ եկեղեցեաց 2,434։ Նշանաւութեանց հասոյթին կէսը՝ 32,479։

—= 37 =—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՎԷՐՆ

ԿՐԱՆԹ ՆԱԻԱՊԵՏԻՆ ՈՐԴԻՔՆ

ՖԼՈՒԽ ԺԸ.

Ի ԽՈՑՋ ՋՐԱՏԵԼԻՈՑ

—Ի՞նչ կայ, հարցուց Կլէնարվան։ Ես կարծեցի հասնիլ թէ բաժնուիլ կ'առաջարկէք։

—Այո՛, երկու խմբակի բաժնուիլ, պատասխանեց Բականէլ։ Նոքա, որոց ձիերը՝ ծարաւէ ու յոգնութենէ պարտասած՝ հազիւ կրնան քայլափոխ ընել, դէպ ափէկ չաբունակեն երասխ–Լօճներուդ գուգահեռականին ճանքան։ Իսկ լաւ ձի ունեցողք, ընդհակառակն, յառաջանալով նոյն ճանրուն վրայ, երթան հետագոտեն Կուաճիների դեւատան, որ ատոր երասխն և մէկ մղոն հեռի Սան–Լուքաս լիճը կը հոսի։ Եթէ բաւական ջուր կայ, իրենց ընկերներուն սպասեն Կուաճիների եզերքն։ Իսկ եթէ այն ալ ցամքած է, ետ դառնան, և իրենց ընկերները դիմաւորելով՝ անօգուտ ուղեւորութիւն մ'ընելէ ազատելուն։

—Ցայժմ հարկ կը լինի ևօթանասունհինգ մղոն ճանքայ երթալ դէպ հարաւ, մինչեւ Վէրմանա լերան առաջին գօտիները, ուր բազմաթիւ գետակներ կան։

—Այդ խօրհուրդ լաւ է, պատասխանեց Կլէնարվան, և անյապաղ կը հետեւինք դմա։ Իմ ձիս տակաւին չատ ընկճած չէ ծարաւէ, ես յանձն կ'առնուամ ընկերանալ Թալքամի։

—Ո՛հ, մի՛ լրտա, գիս ալ ձեզ հետ տարէք, բաւ Ռոպէրթ, որպէս թէ զօտանքի պիտի երթային։

—Բայց կրնա՞ս հետեւիլ մեզ, տղա՛ս։

—Այո՛, լաւ ձի մ'ունիմ, որ չատ աջ խաղալէ զատ ուրիշ բան չուզեր։ Կ'ուզէ՞ք... միլորտ... կ'աղաչեմ։

—Եկ ուրեմն, տղա՛ս, ըսաւ Կլէնարվան, ուրախ լինելով որ չպիտի բաժնուէր Ռոպէրթէն։ Մեք երեքս կ'երթանք, աւելցուց, և չատ ասկիար պիտի լինինք՝ եթէ պաղ ու վճիտ վտակ մը չգտնենք։

—Հ՜ապա ե՞ս, ըսաւ Բականէլ։

—Օ՛, դուք, սիրելի՛ Բականէլս, պատասխանեց հազարապետը, պահեստի գունդին հետ պիտի մնաք։ Վասն զի դուք յոյժ լաւ ճանչելով երասխ–Լօճներուդ զուգահեռականը, Կուաճիի դեւատան և բովանդակ համբա, չէք կրնար մեզ թողուլ։ Ոչ Միլըրտի, ո՛չ Ուիլսըն, ո՛չ ես, կարող չենք Թալքամի ժամադրած տեղն երթալ։ Իսկ քաջարի ծաթ Բականէլի դրօշակին տակ կըրնանք քալել փառահեղաբար։

—Կը համակերպիմ, պատասխանեց աշխարհակալերը չողջոյրեւելով զերազոյն հրամանատարութիւն մ'ստանձնելու առաքելն։

—Բայց մնաղթութիւն պէտք չէ ունենաք, աւելցուց հազարապետը։ Մեզ սխալ կամ անպէտ տեղ մը չտանիք, և՝ օրհնակի համար՝ Խաղաղական Ովիհանոսի եզերքը չվերադարձնէք։

—Արժանի էք ադնց, անտանելի հազարապետ, պատասխանեց Բականէլ ծիծաղելով։ Սակայն ըսէք ինձ, սիրելի՛գ իմ Կլէնարվան, ի՞նչպէս պիտի հասնինք Թալքամի լեզուն։

—Կը կարծեմ, պատասխանեց Կլէնարվան, թէ Բահականն և ես՝ սէպ չենք ուզենար խօսակցելու։ Միւս կողմէ, գիտցած քանի մ'սպանիերէն բառերով կրնամ՝ ի հարկին՝ միաքս հասկցնել և անոր միաքն հասկնալ։

—Գնացէք ուրեմն, աղնի՛ւ բարեկամ, պատասխանեց Բականէլ։

—Ձգնինք նախ, ըսաւ Կլէնարվան, և՝ եթէ հնար է՝ ննջենք մինչեւ չուելը ժամանակ։

Ձգտեցին առանց ըսկզելու, որ, ինչպէս յայտնի է, զոլարար միջոց մը չէր, և՝ ի չդպչէ լաւագունի՝ ննջեցին։ Բականէլ ուղեցոյց, ջրվէժներ, գետեր, վտակներ, լիճեր, եւ մինչեւ իսկ լիալիր չիզեր երազեց։ Միսկ բանիւ, ինչ որ խնդալու ջուր կրնար պարունակել։ Ձգմարիտ մշտաւանջ մ'եղաւ։

Հետեւեալ օրը ժամ վեցին, Թալքամի, Կլէնարվանի և Ռոպէրթի ձիերը թմբեցան։ Ջուրը վերջին բաժինը տուին անոնց, զոր աւելի կարօտով քան թէ զոհութեամբ ըմպեցին, վասն զի նոզկալի էր։ Ցետոյ երեք ձիաւորը ճանքայ եղան։

—Ի վերատեսութիւն, ըսին հազարապետին, Ափէրն, Ուիլսըն և Միւրատի։

—Մնաւանդ, յանգիցէք որ ետ չդառնաք, աւելցուց Բականէլ։

Շատ չանցած, Թալքամ, Կլէնարվան և Ռոպէրթ՝ ճակեալ սրանց կորուսին ի տեսութենէ իրենց չորս ուղեկիցներն, որք աչխարհազրին խնամութեանն յանձնուած էին։

Սալինա լճին անապատն, ընդ որ կ'անցնէին յայժմ, կաւուտ դաշտ մ'է, ծածկեալ տասն ոտք բարձրութիւն ունեցող ազգուն ծառերով, մորթիկ պատկառելիներով, զոր Հնդիկները «Քուբրա–Մաճէլ» կը կոչեն, և «ծիւս» կոչուած մացառամեալ թմփերով, որք տակաւ բուսական աղ կը պարունակեն։ Ցեղ տեղ ագի լայն տափաստաններ արեւուն ճառագայթները կը ցոլացնէին զարմանալի ուժգնութեամբ, այնպէս որ բոլոր ցուրտ առած ջրային մակերեւոյթներ կը կարծէին։ Սակայն ես այնպէս անջրդի և բոցակէզ գետին մը հետ այն լռասփալ ծածկոյթին կազմած հակապատկերը մտանաւորապէս ակնահաճոյ կերպարան մը կուտար այդ անապատի։

Ուխտուն մղոն դէպ հարաւ, ընդհակառակն, Վէրմանայի լեռնագոտիներն, ուր դադար երթալու պիտի հարկադրուէին մեր ուղեւորք, եթէ Կուաճիի դետակը ցամքած լինէր, բոլորովին տարբեր կերպարան կ'ընծայէին։ Այս երկիրը, զոր 1836ին Ֆիզ–Ուոյ Նաւապետը գտած էր երբոր Պիկկի արշաւանաց կը հրամայէր, գերազանցապէս յուսալի է։ Անոնման ուժգոյ մը կ'ուռճանան անդ հնդկական երկրին լաւագոյն արօտները։ Լերանց հիւսիսային–արեւմտեան կողն պատեն, Աւթին, Ուիլսըն և Միւրատի։

—Մնաւանդ, յանգիցէք որ ետ չդառնաք, աւելցուց Բականէլ։

Շատ չանցած, Թալքամ, Կլէնարվան և Ռոպէրթ՝ ճակեալ սրանց կորուսին ի տեսութենէ իրենց չորս ուղեկիցներն, որք աչխարհազրին խնամութեանն յանձնուած էին։

Սալինա լճին անապատն, ընդ որ կ'անցնէին յայժմ, կաւուտ դաշտ մ'է, ծածկեալ տասն ոտք բարձրութիւն ունեցող ազգուն ծառերով, մորթիկ պատկառելիներով, զոր Հնդիկները «Քուբրա–Մաճէլ» կը կոչեն, և «ծիւս» կոչուած մացառամեալ թմփերով, որք տակաւ բուսական աղ կը պարունակեն։ Ցեղ տեղ ագի լայն տափաստաններ արեւուն ճառագայթները կը ցոլացնէին զարմանալի ուժգնութեամբ, այնպէս որ բոլոր ցուրտ առած ջրային մակերեւոյթներ կը կարծէին։ Սակայն ես այնպէս անջրդի և բոցակէզ գետին մը հետ այն լռասփալ ծածկոյթին կազմած հակապատկերը մտանաւորապէս ակնահաճոյ կերպարան մը կուտար այդ անապատի։

Ուխտուն մղոն դէպ հարաւ, ընդհակառակն, Վէրմանայի լեռնագոտիներն, ուր դադար երթալու պիտի հարկադրուէին մեր ուղեւորք, եթէ Կուաճիի դետակը ցամքած լինէր, բոլորովին տարբեր կերպարան կ'ընծայէին։ Այս երկիրը, զոր 1836ին Ֆիզ–Ուոյ Նաւապետը գտած էր երբոր Պիկկի արշաւանաց կը հրամայէր, գերազանցապէս յուսալի է։ Անոնման ուժգոյ մը կ'ուռճանան անդ հնդկական երկրին լաւագոյն արօտները։ Լերանց հիւսիսային–արեւմտեան կողն յորդառատ խոտով ծածկեալ է և կ'երթայ կը յանգի անառատաց, որ յոյժ հարուստ են զանազան հոտաւէտ իւղերով։ Անդ կը տեսնուի «Ալկարոպոյ», տեսակ մ'եղէրենի, որոյ պտուղը չորցնելով ու լուսելով հաց մը կը չինեն, որ բաւական չարդի է Հնդկաց մէջ։ Ձերմակ «քուէլպրաչոյ», երկայն եւ դիւրաթեք ոստերով, որ եւրոպական վարսաւոր ուռիին կը նմանի։ կարմիր «քուէլպրաչոյ», որոյ փայտն անփուտ է։ «Նաւտուպոյ» որ յոյժ դիւրաթեք է, և սարսափելի հրդեհներ կը պատճառէ չամաս։ «փիրարոյ», որոյ մանրչակագոյն ծաղկունք բերդ ոտձեւ իրարու վրայ կը բարձրանան։ վերջապէս «թիլոյ», որ

Անցագրատան հասոյթ՝ 11,134. Դրան մուտք՝ 10,198. Դանձանակ, թէ Հիւանդանոցի և թէ եկեղեցւոց մէջ, 19,354. 1884 Օգոստոս 10,718. 1883ի Օգոստոսէն Աստուած 2,648, Նիւթական նուէր՝ 37,899. Դրամական նուէր՝ 74,829. 1883 տարւոյ հանգանակութիւն՝ 73,087. Կառավարութեան տուած հային արժէքը՝ 93,091. Կառավարութեան տուած մնին արժէքը՝ 50,482. Կալուածոց վարձք՝ 80,276. Թոշակներ՝ 74,280. Ներսական Նախարարութենէն՝ 26,600, և Հանրային կրթութեան Նախարարութենէն՝ 2,400 դրուշ։

— Մախուց ճիւղէն կը նշանակենք. Սպառեալ հանդերձեղէնք 56,349 դրշ. Սպառեալ պարէնք 311,752. գեղօրայք 11,968. ընդհանուր պաշտօնէից ամսականք, տարեկան գումար, 123,095. Որոնցմէ գաստատուած ամսական և գրական ծախք 33,838. Կալուածոց տուրք 6,614. Զանազան ծախք 24,141 դրուշ։

* * *

Գոհութիւն պատճառելին մեզ Ազգային Հիւանդանոցի Մատակարարութեան հաշիւները, թէ՛ այն պատճառաւ որ ցոյց կուտան թէ Ազգին մէջ բարեգործական ղգացմունք չեն տկտրած, և թէ՛ այն պատճառաւ որ կը ցուցնեն թէ կարող և անձնուէր հոգաբարձութիւն մը ձեռքն է ազգային այս կարեւորագոյն հաստատութեան կառավարութիւնը։ Միայն ժողովրդային բարեսիրութիւն չի բաւեր, եթէ վարչային կարողութիւն ու պարկեշտութիւն ալ չլինին անոր՝ իր նպատակին ճշդիւ գործադրելու ղայն։ Վարչային կարողութիւնն ու պարկեշտութիւնն ալ չեն բաւեր ազգային այսպիսի մեծ պէտք մը լեցնելու, եթէ ժողովրդային բարեյօժարութիւնն անոնց նպաստամատոյց չլինի։ Այս կրկին հանգամանից բարեբաստիկ միացման չնորհիւ է որ տակաւին կը բնանք ըսել թէ Ս. Փրկչեան Հիւանդանոցն այն սակաւաթիւ հաստատութեանց մին է, որովք հայ ժողովուրդն յաւետ կամ՛նուաղ կարենայ պարծիլ։ Այս բարեգործութեան աւուրց մէջ, աստազութ ազգայնոց համակիր ուշադրութիւնը վերստին կը հրաւիրենք բարեգործական այս մեծ հաստատութեան վրայ, հոն պատսպարեալ որբերն ու թշուառներն իրենց նուէրներով ու նպաստներով մխիթարելու, և այսու մեր սուրբ կրօնի հիմնադրին ամենէն ազդու մէկ պատուերը գործադրելու համար։ Ամենայնիւ նուէրը իսկ կընայ սիրտ մը մխիթարել ի Ս. Փրկիչ, և ինչ գեղեցիկ միջոց Ա. պատիարութիւն՝ քան մեզ երախտապարտ սիրտեր ունենալ ի Ս. Փրկիչ։

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԿԱՑՍԵՐԱԿԱՆ «ԻՐԱՏԷՆ»

Երէկ Կայսերական Պալատէն Բ Դուռը հաղորդուեցաւ Ա.Կ. Սուլթանին Իրատէն, որ կը վաւերացնէ Ամեն. Տ. Ճարութիւն Ս. Պատրիարքին ընտրութիւնը։

Բ. Դռնէն իրողութիւնն հեռագրաւ ծանուցուեցաւ երեսադիմի կառավարչին, որ այսօր Ս. Ծակոբայ վանքն երթալով, պաշտօնապէս պիտի հաղորդէ Հայոց նորընտիր Պատրիարքին։

Դատական Նախարարութեան Փոխանորդ Վսեմ. Ռեմզի փաշան երէկ երեկոյ ուշ ատեն պաշտօնական Թեղեդէով մը ծանոյց Դեր. Պատր. Տէրապահ Հօր, Կայսերական Իրատէն եղնելը։

Ն. Գերագոյնութիւն փութացաց հեռագրել Ամեն. Տ. Ճարութիւն Ս. Պատրիարք Հօր յերուսաղէմ։

Աւետիք պատճէն Նախարարական Թեղեդէրէին.

Բիւրպէթլու էֆէնիի.

Բաբրիդիկէ Լեթիմայ օլունան Ցարութիւն էֆէնիի հաղթեթլերինին մէտուրիյէթինէ Իրատէի Մէհիյէի Հաղթեթի Փառիշանէ միաճեպտիդ վէ չէրէֆհատար պուլունմուշտուր, վէ քէյֆիյէթի պա թէկէրրիճինա մէ Միւշարիւէյհէ պիլտիրիլմիշ օլմազա, ալէյհինէ հալ ոլյադընտա Թէղրեյի սէնէվարի թէզգիմ զըլընսը։

Հրէական ժողովը, ըստ նախկին որոշման, այսօր հեռագրեց «չնորհաւորելով զընտրութիւն և զրաքդադոյն հաստատութիւն Ն. Սրբազնութեան յԱ. Թոռ Պատրիարքութեան Կ. Պոլսոյ»— երեսադէմի Պատրիարքին Փոխանորդ Գեր. Սիմէոն Սրբազան ալ սոյնիմաստ հեռագիր մ՛ուղղեց։ — Երէկ երեկոյ, Պատրիարքարանի պաշտնեաներ և ս. խմբովին հեռագրեցին իրենց չնորհաւորութիւնները։

Նորընտիր Պատրիարք Ամեն. Ցարութիւն Սրբազանը Կ. Պոլիս բերելու համար ընտրեալ հրաւիրակը յառաջիկայ կիրակի օրերը, Թերա, Դալաթա–Սէրայի գիմաց, հին Կրոնպախի վաճառատան չէնքին մէջ։

Մէն մի առմանակի գինն է հինէ ղուհկան։ Աւելորդ չէ յայտնել նաև թէ յիշեալ չէնքն ալ ձրիաբար քնկերութեան սրամադրութեան ներքեւ դրըւած է այդ մեկ չարթուան համար։

Զերմայէս հրաւէր կը կարդանք բոլոր ազգայնոց որ փութան քայլափրել Ազգատաւէր Տիկնոջ ընկերութեան ազնիւ ջանքերուն, մասնակցելով այս Թատրգլային գոյ արգիւնքն յատկացեալ է ուստ ՀԱտեղ բազմաթիւ ազգատ աղջկանց։

ՆԵՐԻՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կայսերական Հրամանաւ, Առևտրական Նախարարութեան արուեստից ճիւղի անօրէն անուանեցաւ Սեպտեմբ պէյ։

Ռուսական և աւստրիական դեսպանները, ինչպես և անգլիական դեսպանատան գործակատարն երէկ Բ. Դուռն, երթալով տեսակցեցան արտաքին գործոց Նախարար Ասիմ փաշայի հետ։

Երէկ պալատն դրան մօտ կատարուեցաւ Նախընթաց օրը մեծ հանդիսիւ։ Առաջին սեռեկապետ Օսմանն պէյ, մկրթին հիմունքը զետեղեց, և աղօթքներ կարդացուեցան վասն կենաց երկարութեան Օգոստ. Սուլթանին։

Վեհ. Սուլթանն այս օրերս ծանրագին քնծայներ ղրկեց Ափրիկեան Ընդհատակեայ կուսակալ Ա.Հմէտ Բասիմ փաշայի, որպես զի նուիրէ զանձք քանի մը չէ յիսերու՝ որք կայսր գտնուն նրկատմամբ իրենց հատատարմութեան և անձնուիրութեան ղգացմանց նոր ապացոյցներ տուած են վերջերս։

Հանրօգուտ չինութեանց նախարար Բայիճ փաշա՝ որ քանի մ՛օրէ հետե հիւանդ էր, բոլորովին ապաքինած լինելով, երէկ կրցաւ իր պաշտօնատեղին երթալ։

Ինչպէս անցկացներն յիշեցինք, Կ. Պոլսոյ քարափանց չինութեան խընդիրը վերստին ձեռք առնուած է այս օրերս, և կ՛երեւի թէ այս անգամ Միչէվ փաշայի բանակցութիւնք գործնական ելքի մը պիտի յանգին։

Իտալական դեսպան Բորթի կոմը թէպետ և երէկ պիտի մեկնէր մայրաքաղաքէս, սակայն Մանիթեոր կիմանայ թէ՝ Հռոմէն առնուած վերջին հրամանագրաց համաձայն՝ դեսպանն հարկադրի է յետաձգել զիւր ուղեւորութիւն։

Պէլգրաթէն մայրաքաղաքս հասած հեռագիրը կը ծանուցանէին թէ Ամենապրայ յունաց Պատրիարքը՝ Տ. Ներսէս վախճաներ է Դամասկոսի մէջ։ Հանգուցեալն իննսուն տարին անցած էր, և մինչեւ վերջին վայրկեանը պահած էր իր մտաւորական և մարմնական կարողութիւններն։ Երանաւորեալ արդի պատրիարքին նման, Տ. Ներսէս ևս իր երիտասարդութեան ժամանակ երկար տարիներ անցուցած էր ի Ռուսիա, Ս. Տեղեաց պատրիարկի պաշտօնով և Ռուսիոյ Սինոդին ու Նիկողայոս կայսեր համակրանքը գրաւած էր ի Թուրքիա վերադարձին, այն առեն. ուան պատրիարքը՝ Տ Ներսէս՝ զինքն իրեն յաջորդ նշանակեց։ Երբ Տ. Ներսէս մեռաւ, Տ. Ներսէսի ընտրութիւնը չվատերացուելով կայսերական կառավարութեան կողմէ, քիչ ժամանակ վերջը, Ն. Սրբազնութիւնն Անտիոքայ պատրիարքը ընտրուեցաւ և այս պաշտօնը վարեց չորս տարի։

Պէլգրնի Օսմանեան դեսպանատան քարտուղարներէն մին այս օրերս Պրուսէլ գնացեր է՝ Ափրիկեան Միջազգային Ընկերութեան Բ. Դրան կողմէ ընդունուելուն մասին պատրաստելու դաշնագրի մը ծրագիրը պիլճիական կառավարութեան ներկայացնելու համար։ Այս ծրագիր պատրաստուած է Պէլգրնի Օսմանեան դեսպան Սայիտ փաշայի ձեռամբ, եւ Պելճիոյ կողմէն ընդունուելէ յետոյ, Կ. Պոլիս պիտի ղրկուի կայս. կառավարութեան մտատուելու համար։

Դաշնագրոյն ստորագրութիւն տեղի պիտի ունենայ ապա, կամ ատ կամ ի Պրիւսէլ և կամ ուրիշ մայրաքաղաքի մը մէջ։

Նիւ Եօրքէն էքսբրէսի ուղղեալ նամակ մը կը յայտնէ թէ երկար ժամանակէ ի վեր խօսք կար արդէն որ Ե. թէ Կ. Պոլսոյ ամերիկեան դեսպան Ուայթ-յս զօրավարը պիտի ընկերանար Գաղտնարին վրայ, Պ. Սամուէլ Բօքս նորա յաջորդ պիտի ընտրուի եւ արդարեւ, ինչպէս կը յիշուի, մարտ 23 թուով հեռագիր մը ծանոյց թէ Պ. Բոքս կոչուած է այս պաշտօնին։ Պ. Բոքսի անուանումն առհասարակ համակրանօք կողջունուի։ Նորընտիր դեսպանն երեսուն տարիներէ հետէ Օսմիոյի գաւառին կողմէ անդամ է Մերայոյեան մէջ ուր նշանաւոր դիրք մը գրաւած է տնտեսագիտական և արտաքին աշխարհավարութեան վերաբերեալ խնդրոց մէջ իր ցոյց տուած հմտութեամբ։ Բաց յայտի, իր մասնաւոր հոգածութեան առարկայ ըրած է մարդասիրական բոլոր հաստատութիւններն։ Ա.յսպէս, օրինակի համար, ծովային ազատարարաց Ընկերութիւնն որ կը գործէ Ալանտեան և խաղաղական Ովկիանոսներու ամերիկեան ծովեզերեայ վայր, նորա ձեռամբ հաստատուած է։ Պ. Բոքս միանգամայն լաւ ատենաբան է և նշանաւոր հեղինակ։ Երկու անգամ իբր կնոջ հետ այցելած է յարեւելս, և չորս տարի առաջ Կ. Պոլիս եկած է։

Այս օրերս կայսերական հրամանագիր մ՛ելաւ որ կարուանէ Իզմիրի մէջ օսմանեան փաստաբանաց կաճառ մը (պարզ) հաստատել, որ պաշտօնական հանգամանք պիտի ունենայ կառավարութեան առջեւ, Կ. Պոլսոյ փաստաբանաց կաճառին նման։

Արեւ. Բուլղարիէն և Սերպիոյէն նեղուցոյն Թղթակիցք կը զրեն թէ իսկամի հաղորդուած պատեղ Գուլղարք՝ Տ. Ներսէս այն չորս ուուս քահանայներէ որք յիշեալ գաւառաց գիւղերը կը չրջագայէին, սրբոց պատկերներ բաշխելով և վերջերս Սելանիկ կերթային։ Այս ոճրագործութեան իբր հեղինակ Հերբակալելոց մէջ կը գտնուի Գուլղար մը որուն վրայէն գտնուած նամակ մը նորա յանցաւորութիւնն հաստատեր է և մարդն հարկադրուեր է հոսկ յետոյ յանցանքը խոստովանիլ։ Նէղղոզոյն Թղթակիցք կը հետեւցնեն թէ այս սպանութեան մէջ գաւադրութիւն մը կայ որով կուզուի այդ կողմերը ուուսական միջամտութեան առիթ ընծայել։ Զորրորդ քահանան չեն սպասնած եղեր, որպես զի ի հարկին ըսէ թէ իւր ընկերաց սպանիչք Թուրքեր էին։

Նոյն Թղթակիցք կը գրեն նաեւ թէ Կայս. Կառավարութիւնը ծանուցեր է Սերբիոյ իշխանութեան թէ ուրոշած է ի գէն կուչել այդ գաւառակի պահեստի զօրքերն, որպես զի ապահովէ երկրին անդորրութիւնն որ խանգարուիլ կ՛սպառնայ։

Սելանիկէն կը գրեն թէ Բէյթիի վարչութիւն յիշեալ գաւառին մէջ իւր ծախսատի վաճառուին յանձներ է Իզմիրի «Պլանք և ընկերութիւն» անուն վաճառատան և այս անօրէնութենէն ի վեր, ծախսատի վաճառումը բազմապատկած է և կը յուսացուի որ գեռ ևս աւելնայ, վասն զի յիշեալ վաճառատունն հարկ եղած միջոցները ձեռք առած է մաքսանենգութիւնն արգիլելու համար։

Թուրք լրագրիրք երեք ամիս առաջ կը ծանուցանէին թէ հանրօգուտ չինութեանց նախարարութեան հաշուակալ Սաատի պէյի նախագահութեամբ յանձնաժողով մը կազմուած է՝ Մալիէի Գանձուն մէջ ի պահ դրուած հանրային պարտուց արժէթղթերը քննելու և անոնց թիւը ճշդելու համար։ Ըստ մասնաւոր տեղեկութեանց Մօնիթէօրի, յանձնաժողովոյ քննութիւնք հաստատեր են թէ 63,000 ոսկւոյ անուանական արժէքով արժէթուղթ անյայտ եղած են։ Գանի մը պաշտօնատրք հարցաքննուելով, տեղեկագիր մը պատրաստուած է Բ. Դրան մատուցուելու համար։ Ամբաստանեալք ի վերջոյ պետական խորհրդոյ առջեւ պիտի դատուին։ Անկլո–Ֆրանսական Թերթը կիմանայ միանգամայն թէ Բարձր. Մեծ–եպարքոսին կողմէ եղմնական նախարարութեան ուղղեալ հրամանի մը համեմատ, Հանրային Պարտուց առաջին հաշուակալ Հիւսամ էֆէնդի պաշտօնանկ լինելով, Պետական խորհրդոյ առջեւ պիտի հերքաւիրուի համար տալու։

Երկար ժամանակէ հետէ, կըսէ Լա Թիւրքի, Բ. Դրան և Պարսից դեսպանատան միջեւ խնդիր ծագած է այն զանակաց նկատմամբ որք կը ծախն իսկամ կանանց հետ ամուսնացեալ Պարսից ամուսնութենէն։ Դեսպանատունը կըսէ թէ այդ տղայք պարսիկ հպատակ են և իրք այն պետական ծառայութեան կոչուելու չեն պատասխ։ Իսկ Բ. Դուռն, հին օրէնքի մը վրայ հիմնուելով, կուզէ իրք Օսմ. հպատակ ճանչնալ զանոնք և հետեւարար պետական ծառայութեան կոչել։ Այս խնդիրն առկախ կը մնայ, սակայն կայսկառավարութիւնն ուղղելով դժուարութիւններն այդ կէտի գալ ապագային մէջ, հրամայեց որ ամրողջ Թուրքիոյ մէջ արդիլուի Պարսիկ արանց իսկամ կանանց հետ ամուսնութիւնն։

Երեւմն մայրաքաղաքիս մէջ հրատարակեալ պարսկական Աբէնէ լրագրիրք՝ Պարսկաստանի մէջ մուտքն արգիլուած լինելուն համար հարկադրած էր դադրիլ ժամանակէ մ՛ի վեր։ Միրզա Մոհսին խանի խնդրանաց վրայ Շահն այդ արգելքը վերցուցած լինելով, յիշեալ լրագիրն իմաստ պիտի վերսկսի հրատարակել։

Աւեւտրական լրագիրը կը դիտէ թէ գրեթէ տարի մ՛ի վեր իտալական բրինձին ի Թուրքիա ներմուծութիւնն նուազելու վրայ է և ընդհակառակն հնդկական բրինձը աւելի մեծ քանակութեամբ կ՛սպառին։ Ասոր պատճառն այն է որ երկրորդին գինն առաջինէն ժան է։ Այս վերջին երկու տարիներու մէջ, յունուար 1էն մարտ 22, կ. Պոլիս բերուած բրինձի հաշիւն է հետեւեալը՝

	1884	1885
Իտալական բրինձ	7,150 պարկ	6,250 պարկ
Հնդկական »	7,600 »	15,500 »

Սէրբէդէն մարտ 22 թուով կը գրեն թէ քաղաքին երեւելիք ի ժողով գումարուելով հանրագիր մը պատրաստեր են, իրենց մեծապատիւ միջոցաւ հեռագրաւ Ֆէնէրի Պատրիարքարանին և անոի Բարձր. Մեծ–եպարքոսին մատուցանելու համար։ Պատգարեաք՝ իբր ներկայացուցիչք համայն Սէրբիոյ բըռնակալ ազգութեան կը բողոքեն պետական մէարատուներուց անուանական դէմ, յայտնելով թէ ինչ անպատեհութիւններ կրնան ծագիլ այս պատճառաւ և երկրին անդորրութիւնը խռովիլ։

Պարսկաստանի Չամասան քաղաքին մէջ համաճարակ մահ մը ծագած լինելը ծանուցած ենք յառաջագոյն։ Վերջին թղթատարով առնուած լրոց հասկնալով Պարսկաստանի առողջապահական տեսչութիւնը տակաւին չէ կրցած ճշդել այս հիւանդութեան տեսակը։ Այս մասին բռնուծոնէրէն ոմանց ականջին ներքեւ մը կ՛ընէ որ անմիջապէս խուճապի կը փոխուի։ ուրիշներ ալ արիւն կը փսխանն, և ամենքն ալ երեք օրուան մէջ կը մեռնին։

Կըսուի թէ Պարսից կառավարութիւնն որոշեր է ի հարկին կրակի տալ այս զարհուրելի ախտին վարակեալ գիւղերը։

Ագրիանուպոլսոյ կուսակալէն Ներքին գործոց Նախարարութեան ուղղեալ հեռագիր մը կը յայտնէ թէ Տիմիթրի և Միլանքօ անուն երկու հոգւոյ սլուղար առաղաք որք երկու տարիէ ի վեր ապստամբութիւներ կընէին Բերք–Քիսիկի կողմերը, ձերբակալուեր են Պինար Հիսար կոչուած տեղւոյն մէջ որ իրենց թաքստարանն էր։ Իրենց մէկ ընկերն ալ որ փախստական էր, ձերբակալուեր է վիրտուրեալ վիճակի մէջ։

Աւեւտրական լրագիրը կը դիտել թէ Ատանայի կուսակալէն արտօնութիւն խնդրուած է այնտեղ քարիւղի մշերանոց մը հաստատելու, ինչպէս կայ արդէն ի Կ. Պոլիս և ի Ռոսւսիա։

Լա Թիւրքի լրագրոյ հաշուակալ Պ. Շարլ Զէհուէյի յառաջիկայ շաբթու Փարիզ կուգերի, յիշեալ լրագրոյն վերաբերեալ ինչ ինչ գործոց կարգադրութեան համար։

Ամասյա ձին Մէհմէտչէ Նահանգի Միլլատ գատաւորի կատարողութեան ապարանքէն հրկէզ ծագելով, հաշուական գրութիւնք ամբողջովին այրեր և 40–50 հազար դրուշի մօտ գումար մ՛եւս անհետացեր է։ Կատարուած քննութիւններէն երեւան եղեր է թէ այդ հրդեհը դիտմամբ եղած է, և թէ հրձիգները են տեղւոյն հետագրատան Զաւուշն և նորա որդին։ Յիշեալ գումարի մէկ մասն առնց բնակած տեղերնի ներքեւ հանոյի մը մէջէն գտնուեր է և մաս մ՛ալ իրենց վրայէն։ Հայր և որդի հարցաքննուելէն ետքն ձերբակալուած են։

Նախընթաց օրն Եսկի անուն գաղութ Ա.յա–Սոֆիայի մէջէն 10 տարեկ աղջնակ մեռաւ դորգ մը գողցաւ։

ՆՈՐ ԹԱՏՐՈՆ ԲԵՐԱԹԻ

ԳԱՐՁԵԱԼ «ՕՐԱ ՏԻԱՆՎՕԼՕ»

Իտալական Օպերայի խաւմն երէկ գիշեր երրորդ և գուցէ վերջին անգամ ներկայացուց Օպերի այս Օբէրա Բոհէմը, որ 1830ին առաջին անգամ ներկայացուած է ի Փարիզ և ապա տարածուած է յեւրոպա։ Բուն խաղը գրուած է ֆրանսերէն, և ապա թարգմանուած է իտալերէնի։ Հեղինակն է Էօժէն Սքրիպ։

Բազմութիւնն այնչափ շատ չէր եղեր գիշեր, նամաւանդ գրեթէ բոլորն ալ լեցուած էին, այլ օթեկաց հազիւ կէսը միայն։

Ցրա Տիավօլօ՝ պարզ, դիւրաւտ խաղ մ՛է, ուր չկան այնքան յատկիչ տեսարաններ, այլ որ ունի ընթերը եղանակներ, զուարթ և ախորժ։

Անգլիացի մեծահարուստ ուղեւոր մը՝ Լորտ Բօքսըրլ՝ որ բաւական ծըղրտիա տեսար մը կը ներկայացնէ իւր կերպարանքով, չարաճճիութիւնով ու խօսուածքով, իւր մանկամարդ ամուսնոյն՝ տիկին Բամէլայի հետ խառնիճաղանջ կը հանդի և Թերրասչիսկի մօտ, Սիներո Մանէօլի օթեւանը կիմնէ, Դանդակափառը գեղանի աղջիկ մ՛ունի, Զերլինա, որ նշանուած է հեծելազօրաց գնդի հրամանատար Լորենցօյի։

Ցրա Տիավօլօ երիտասարդ աւազակապետն իմանալով Լորտին գալուստը, ինքն ալ մի և նոյն օթեւանը կուգայ ծպտեալ և Սան Մարքոյ մարգիզ անուամբ։ Առաջին արարուածը կ՛անցնի այս տեսակցութիւններով, որք զուարճալի են, կեղծ մարգիզը կը սիրահարի տիկին Բամէլայի և Օր. Զերլինայի հետ։ Իւր ընկերներն ալ թափառաշրջիկ նըշանաւոր անձեր են։ Մէկը Ֆրանսիս Ալպերոնի անուամբ, որ ինքզինքը կը կոչէ Ֆրանսիս Առաջին, Ֆրանսայի նախկին թագաւոր, և ուրիշ մը Սալվատոր Ռոզա անուամբ, որ ինքզինքը կը կոչէ Մեծ Մողոլ։ Ասոնք ալ ծպտեալ են։

Երկրորդ արարուածը կը ներկայացնէ պանդոկապետին աղջկան նշանդրաւը։ Օրիորդ Չերլինան՝ Լորտին ու Միլէտին կառավորէ իրենց նկարահանն, ապա ինքն ալ իւր խնայը կը վերադառնայ։ Հիանալի կերպիս երգեց այս տեղ Օր. Մոլինարի, որ Չերլինայի գերը կը կատարէր. քանիցս ծափահարուեցաւ և պահ ընդունեց։ Չերլինա կը պատրաստուի անկողին մանել, կ՛անցնի հայելւոյն գէմս, կը քակէ մազերը, կը հանուի, կը ծնրադրէ, կ՛աղօթէ և անկողին կը մտնէ, և այս ամենն իրենց յատուկ սիրուն ոգանաւորեալ։ Նկարանքը մաքի է.

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒՄ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՆ

ԵՐԵՎԱՆ — 1965

Հրատ. խմբագիր Ա. Ա. Ալեքսանյան

Տեխ. խմբագիր Ա. Ա. Ալեքսանյան

Սրբագրիչ Ա. Ա. Ալեքսանյան

Հանձնված է արտադրության 15/VII 1965 թ. Ստորագրված է տպագրության 20/IX 1965 թ. ՀՍՍՀ 00127 Տիրաժ 1000 Պատվեր 1965 Թուղթ № 1, 70×108 1/16 Տպ. մամուլ 6,5 Պայմ. տպ. մամուլ 9,1 Հրատ. մամուլ 8,5 Գին 1 ռ. 10 կ.

Տպագրված է Հայկական ՍՍՀ Գիտությունների ակադեմիայի տպարանում, Երևան, Բարեկամության 24

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ա. Ա. Ալեքսանյան. Նախաբան 5

Ա. Ա. Ալեքսանյան. Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի գիտական հանդեսների պատմական ակնարկ 7

Ա. Ա. Ալեքսանյան. Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի գիտական հանդեսների ներկայիս կազմը 19

Ա. Ա. Ալեքսանյան. Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի գիտական հանդեսների հրատարակման կանոնները 23

Ա. Ա. Ալեքսանյան. Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի գիտական հանդեսների ցանկը 27

ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ԵՐԱՇԽԱՒՈՐԵԱԼ ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ
307 միլիոն ֆրանք

ԼԱ ՆԻՒ ԵՈՐՔ

Ապահովագրեալք միայն տէր են երաշխաւորեալ դրամագլխոյն և ընկերութեան բոլոր չահերուն

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՀԱՄԱՐ
ՏՆՕՐԷՆ
Ա. Հ. ՍՊԼՑՑ
ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ ԿԱԼԱԹԱ, ՀՒԼՍՅՇԵԱՆ ԽԱՆ

ՁԱՇԱԿ

ԱՐԳԻ ՀԱՁ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՆԱԿԿԱՐԱԿ,

ՑԱՇԱՐՔԱԿ ԼԵԶՈՒԷ

Բ. Տպէրոնի

Աչխատասիրեաց Ա. ԳԻՊՆՃԵԱՆ

Սոյն ընդարձակ հատորածաւալն, որ Աբգար Հայ Մատենագրութեան ամենէն նշանաւոր հեղինակաց գործերէն քաղուած է, ունի ընդարձակ յառաջաբան մը և կը պարունակէ աղբային բազմաթիւ հեղինակաց կենսագրութիւնք, գրական, պատմական, դիւցազնական և այլ պիտանի ծանօթութիւնք:

Նիւթոց ընտրութիւնն, առատութիւնն ու աստիճանաբար դասաւորութիւնը սոյն գասագրքին ամենէն մեծ առաւելութիւնքն են, որք մեծապէս օգտակար պիտի ըլլան հայ ուսանողին ու երիտասարդին և ամէն հայ անհատի՝ որ կը փափաքի գաղափար մ՚առնուլ իւր ազգին արդի գրականութեան վրայ:

Գիրքս ի գործն, որ 400 երեսներէ կը բաղկանայ, հրատարակուելոցաւ երկու մասերէ և կը ծախուի:

Ա. Մասն իր գին 5 ղրշ.
Բ. » » 7 »

Երկու մասերն միասին կազմեալ, թղթակազմ 12 ղրշ: Երկու մասերն միասին կազմեալ, քառմօն կազմ 15 ղրշ:

Առաջին մասն առանձին չը ծախուիր:

Կեդրոնատեղին է Եդեսիոյ Գրաւոյն, հեղինակին քով, Ցակոբեան խան թիւ 14:

Բոլոր դրամագոյնս քով ալ կը գտնուի

A. SALTO H. UZIEL
CONSTANTINIYE
MARQUE DÉPOSÉE
CONSTANTINIYE
CONSTANTINIYE NADIRE
CONSTANTINIYE
CONSTANTINIYE
CONSTANTINIY